

„I ako neko napoji jednoga od ovih malih samo čašom studene vode u ime učeničko, zaista vam kažem, neće mu plata propasti“ (Mt 10,42)

Jevandelist Matej je veoma obrazovan hrišćanski pisar; on u potpunosti poznaje obećanja Boga Izrailjevog i za njega su Isusove reči i dela ispunjenje tih obećanja. Zbog toga u svom Jevanđelju on Hristovo učenje predstavlja u obliku pet velikih govora, poput novog Mojsija.

Ova Reč života je zaključak „misionarskog govora“, koji počinje izborom dvanaestorice apostola i ukazuje na potrebe propovedanja: nesporazumi i progoni na koje će naići zahtevaju verodostojno svedočenje, čak i radikalne izbore.

Ali ima tu i više: Isus otkriva da slanje učenika ima svoje korene u misiji koju je on sam primio od Oca. Ubeđenje koje je već živo u Starom Zavetu: u Božijem glasniku je sam Bog taj koji sebe čini prisutnim, koji se obavezuje. Stoga je sama Božja ljubav ta koja, kroz svedočanstvo Isusa i onih koje Isus šalje, preplavljuje svakog čoveka.

„I ako neko napoji jednoga od ovih malih samo čašom studene vode u ime učeničko, zaista vam kažem, neće mu plata propasti.“

Pored specifične misije pojedinaca: apostola, pastira, proroka... Isus najavljuje da svaki hrišćanin može biti njegov učenik, i primalac i nosilac misije. A kao učenici, svi mi, čak i ako smo „mali“ i očigledno bez posebnih osobina i titula, osposobljeni smo da svedočimo Božiju blizinu. Cela hrišćanska zajednica je ta koja je čovečanstvu poslana od Oca svih.

Svi smo preko naše braće od Boga dobili pažnju, brigu, oproštaj, poverenje; svi možemo da damo nešto drugima, da iskusimo nežnost Očevu, kao što je to učinio Isus tokom svoje misije. Upravo je u ovom korenu, u Ocu, garancija da takozvane „sitnice“ mogu promeniti svet. Čak i ako je to samo čaša hladne vode.

„Nije bitno da li možemo da damo mnogo ili malo. Važno je 'kako' dajemo, koliko ljubavi ulažemo i u najmanji gest pažnje jedni prema drugima. Ponekad je dovoljno ponuditi čašu vode, čašu „sveže“ vode [...] jednostavan, a veliki gest u Božjim očima ako se čini u Njegovo ime, to jest iz ljubavi. [...] Ovomesečna Reč života će nam pomoći da ponovo otkrijemo vrednost svakog našeg dela: od kućnih poslova, rada na njivi, u radionici, preko kancelarijske papirologije, školskih zadataka, do odgovornosti na građanskim, političkim i verskim poljima. Sve se može pretvoriti u pažljivu i promišljenu uslugu. Ljubav će nam dati nove oči da razumemo šta je drugima potrebno i da ih susrećemo sa kreativnošću i velikodušnošću. Plod? Darovi će kružiti, jer ljubav poziva na ljubav. Radost će se umnožiti jer „više je radosti u davanju nego u primanju“^{[1]»[2]}.

„I ako neko napoji jednoga od ovih malih samo čašom studene vode u ime učeničko, zaista vam kažem, neće mu plata propasti.“

Ono što Isus traži od nas je veoma zahtevno: da ne zaustavljamo tok Božje ljubavi. Traži od nas da dopremo do svakog muškarca i svake žene, otvorenog srca i konkretnog služenja, prevazilazeći svoje kategorije i svoje predrasude.

Želi našu aktivnu, kreativnu i odgovornu saradnju za opšte dobro, počevši od svakodnevnih sitnica, ali u isto vreme neće propustiti da nas nagradi: uvek će biti uz nas, da brine o nama i prati nas u misiji.

„[...] Dao sam otkaz na Filipinima i otišao u Australiju da budem sa svojom porodicom [...] Dobio sam posao na gradilištu: da čistim trpezarije, svlačionice, kancelarije i kantinu koju koristi više od 500 radnika. Potpuno drugačiji posao od onog koji sam ranije obavljao kao inženjer [...] Zbog ljubavi prema drugima vodim računa da trpezarije uvek budu čiste i uredne. Međutim, ima ljudi koji ne mare za čistoću [...]. Nisam izgubio strpljenje jer je za mene to prilika da volim Isusa u svakoj osobi koju sretnem. Malo po malo, ti ljudi su počeli da čiste za sobom posle ručka i vremenom smo se sprijateljili, počeo sam da zadobijam njihovo poverenje i poštovanje. [...] Doživeo sam da je ljubav zarazna i da ostaje sve što je za ljubav stvoreno”[\[3\]](#).

Leticija Magri i tim Reči života

[\[1\]](#) Dela apostolska 20, 35.

[\[2\]](#) K. Lubik Reč života oktobar 2006, in eadem, *Reči života*, urednik Fabio Ciardi (Opere di Chiara Lubich 5; Citta Nuova, Rim 2017) str. 792-793.

[\[3\]](#) Uredili S. Pellegrini, G. Salerno, M. Caporali, Porodice u akciji - Mozaik života, Citta Nuova 2022, str. 55.